

DE SMALLE BAND BOUWDE EEN

De Amsterdamse filmclub 'De Smalle Band' huldigt het enig juiste standpunt dat het leven sober moet zijn, maar rijk aan feesten. En daarom jubileren ze minstens elke vijf jaar een keer en met veel feestgedruis, die blijmoedige hoofdstedelijke amateurfilmers. In januari was het weer zo ver: het dertig-jarig bestaan ditmaal. Een filmfestival werd geannonceerd, hotel Bouwes in Zandvoort werd afgehuurd, vele bevriende verenigingen uitgenodigd, een uitstekend diner samengesteld (Oeufs des viveurs, Crème d'asperges, Cordon Bleu, Haricots Princesse, Pommes Parisiennes, Glace Hollywood); er werd gezorgd voor een voortreffelijk dansorkest en bovendien voor even voortreffelijke artiesten, en zo kwamen op de besneeuwde 14e januari vele filmvrienden in Zandvoort bijeen.

Reeds voor het diner begon was de klassieke stemming van amateurfilmers-onder-elkaar ingetreden en met het vorderen van de avond steeg die stemming tot het uiteindelijke hoogtepunt van elk filmersfeest: de Grote Polonaise, die grote demonstratie van het 'amateurfilmers aller landen, verenigt u!'

En om eventuele misverstanden te voorkomen: als amateurfilmers feest vieren gebeurt dat stijlvol, geen wanklank wordt gehoord en er

NOVA-voorzitter drs. J. W. Vet overhandigt de heer Van der Knoop het geschenk van de NOVA.

Voorzitter W. van der Knoop tijdens zijn feesttoespraak 'omstreeks middernacht'.

wordt geen glaasje tevéél gedronken.....

'Smalle Band'-voorzitter Van der Knoop haalde tegen twaalfen wel sprekend als altijd, weer vele herinneringen op uit de roemrijke historie van deze club, die indertijd begonnen werd als een soort coöperatie van amateurfilmers, met gemeenschappelijk bezit aan apparatuur en materiaal. Hij bracht dank aan de vele trouwe leden die blijvend enthousiast het vele werk verzetten om de club draaiende te houden. Natuurlijk werd ere-voorzitter Eijgenstein hierbij extra in het zonnetje gezet!

NOVA-voorzitter Vet haalde in zijn toespraak vele herinneringen aan zijn eigen 'Smalle Band'-tijd. De lichte strubbelingen die er tussen de club en de NOVA wel eens waren vergeleek hij met de periodieke strubbelingen in elk huwelijk: 'Daarna gaat het weer een poos veel beter!' Hij dacht ook aan de uitspraak van de wijsgeer: 'Als er in een gemeenschap van mensen géén conflict uitbreekt dan wordt het tijd om eens na te gaan wat er mis is'. Er is echter geen sprake van onoverkomelijke moeilijkheden: het bewijs was het geschenk in enveloppe bij de welgemeende felicitatie van het NOVA-bestuur, waarvan verschillende leden het feest meemaakten. Voorzitter Meyer van de Haarlemse

Smalfilm Liga ('Het is grandioos wat jullie hier hebt gepresteerd!') had voor het overhandigen van de H.S.L. enveloppe zijn medebestuurleden Knoop en Huyse nodig, want de cheque was verborgen in een prachtig gestyleerd groot roze spaarvarken.

Bestuurslid Steenkist van de nóg oudere Rotterdamse Smalfilm Liga overhandigde een fraaie zilveren beker ter vrijelijke bestemming.

Bestuurslid Groot namens Saenden vertelde goedvol uit de A.J.C.-tijd die de heer Van der Knoop en hij samen meegemaakt hadden. En hij gaf ook een enveloppe. Voorzitter Van der Knoop hierop: 'Zijn er nog méér mensen die spreken willen?' Die waren er helaas niet, maar desondanks kon hij nog verschillende andere clubs bedanken voor hun getoonde medeleven met het dertigjarig bestaan.

Toen kwam de prijsuitreiking aan de winnaars van de filmwedstrijd, waaruit eerder op de avond een twaalfstal inzendingen schitterend geprojecteerd waren door de heren Hintzbergen en Vecht. In totaal waren uit de diverse clubs 17 films ingezonden, welke werden geïnterd

JUBELFEEST

door de heren Krol van de H.A.F., Steenkist van de R.S.L. en Eijgenstein van 'De Smalle Band'.

De heer Gramsbergen van 'De Vieuwer' kon voor zijn candid-impresie in kleur van de Kleine Poel bij Aalsmeer (met prachtige natuur- en watersportfragmenten) een E.V. in ontvangst nemen. Zo ook de heer Jansen van de R.S.L. voor zijn korte en humoristische animationfilm 'De Jeep': een voortreffelijk gaaf werkstukje. Eveneens met een Eervolle Vermelding werd bekroond de zwart-wit film zonder geluid 'De Verrassing' van de heer Elzinga van het Delftse Smalfilm Gezelschap: een huiswerk makend meisje krijgt bezoek van een toverfee, een film, waarin enkele wat al te nadrukkelijke momenten enige afbreuk doen aan het aardig gemaakte geheel.

Twee filmende dames werden ieder met een 3e prijs bekroond. Mej. Van der Bijl van de club 'Amstelland' — een talentvolle amatrice die uitzonderlijk snelle vorderingen op het filmpad maakt — voor haar over het algemeen zeer apart en goed gemaakte 'Nachtmerrie', waarin zij het experiment niet schuwde, en haar clubgenote mevr. Schols die de haast welke haar echtgenoot dagelijks maakt om rustig de ochtendkrant te kunnen lezen 'Tussen 8 en half 9' op onderhoudende, maar soms iets te trage wijze op het scherm bracht.

De twee 2e prijzen vielen aan bekende amateurs ten deel: de heer Heyermans van de R.S.L. verfilmde op zijn bekende ingetogen, zeer sfeergevoelige wijze 'Deining' op zee en de heer Wijngaarden van 'De Smalle Band' maakte het zichzelf én de toeschouwers niet gemakkelijk met zijn geluidloze zwart-witfilm 'Voorbij', waarvan uw verslaggever de inhoud en vooral de bedoeling niet kan memoreren omdat die hem ten enenmale vrijwel volkomen ontgaan zijn. Ook de andere toeschouwers konden hem daaromtrent niet nader inlichten omdat hun hetzelfde bleek te zijn overkomen. Het jury-rapport verklaarde ook al niet veel zodat

we maar moeten aannemen dat de jury vooral geïmponeerd was door het bewandelen van de onconventionele weg en de voortreffelijke zwart-wit fotografie. Een eerste prijs werd niet uitgereikt.

De heer Jansen mocht voor zijn film 'De Jeep' de publieksprijs in ontvangst nemen. Het publiek oordeelde anders dan de jury, die zoals gezegd de film met een eervolle vermelding honoreerde. De prijzen waren overigens een jubileumfestival waardig!

Verheugend was dat ook de overige getoonde — niet bekroonde — inzendingen 'ambachtelijk' gezien een hoog niveau vertoonden, al viel de waardering van het publiek uiteraard nogal wisselend uit.

Net zoals vóór de feesttoespraken en de prijsuitreiking wisten 'The Bouncers' velen tot een dansje te verleiden. Bijzonder attractieve intermezzis waren het optreden van het Spaanse danspaar Pilar Bravo y Molinero (wat is óns dansen toch eigenlijk een saaie bedoening!), dat van het acrobatisch dansende Bulgaarse 'Duo Kristall' en het wel zeer veelzijdige duo 'Moretti' waar-

Onder luide toejuichingen neemt de Rotterdamse amateurfilmer W. B. H. Jansen de publieksprijs in ontvangst.

Linksonder: De heer Moretti en zijn partnerin lieten het dankbare publiek van de ene in de andere verbazing vallen (al brak niemand arm, been of nek daarbij). Een dame en een heer uit het publiek verleenden hun medewerking bij een van de goochelnummers.

Rechtsonder: Bij het dansen van Pilar Bravo y Molinero beseft men pas goed op hoe koel-noordelijke breedtegraad ons land is gelegen. Hun optreden herinnerde aan warme Spaanse zomerzon. Foto's: J. V. Half-k.b. Olympus Pen W.

van 'hij' niet alleen ongelofelijke goochelkunsten vertoonde maar zich bovendien in zijn 'James Bond'-optreden een scherpschutter toonde van een niveau dat men voor onmogelijk zou houden. Alleen gaat de heer Moretti o.i. verder dan het uiterste wanneer hij met scherpe patronen met geweer en revolver tegelijk vlak langs zijn partner schiet. Dwingt een ander, verwend en blasé nightclubpubliek hem tot dit onmenselijke slotnummer? Te ja of te nee, na al het verbazingwekkende wat hij al had laten zien betekende dit slotnummer van zijn optreden voor ons een gebeurtenis welke letterlijk 'niet mooi meer was'; naar onze smaak kan het beter geschrapt worden, dat zal echt geen afbreuk aan het programma doen.

In alle overige opzichten zullen wij ons de stijlvolle viering van dit 'Smalle Band'-jubileum blijven herinneren als één van die feestelijke mijlpalen die het sobere leven van een 'Smalfilm'-redacteur tot een weinig somber gebeuren maken. Op naar de 35 jaar, goede 'Smalle Band!'

JAN VEENHUYSEN